

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.725 van 10 juni 1997
in de zaak A. 73.278/IV-16.515.**

In zake : Carolina ROEGIEST,
wonende te ASSENEDE,
Vier Ambachtenstraat 12

tegen :

1. de Controledienst voor de Verzekeringen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Economische Zaken,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten P. LAMBERT en N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Carolina ROEGIEST op 17 februari 1997 heeft ingediend om beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de Controledienst voor de Verzekeringen van 20 januari 1997 waarbij haar aanvraag tot registratie in het register der niet-onafhankelijke verzekeringstussenpersonen geweigerd wordt, "om uiteindelijk een registratie te bekomen";

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF, overeenkomstig artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit van 22 februari 1991;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 mei 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partij-
en;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de rechtspleging.

Overwegende dat om dezelfde redenen als
uiteengezet in het arrest nr. 63.015, DE VISSCHER, van
12 november 1996, de door de verwerende partijen neer-
gelegde nota's niet uit de debatten worden geweerd en
dat ook niet op de vraag van de tweede verwerende partij
om buiten de zaak te worden gesteld kan worden ingegaan;

2. Over de gegevens van de zaak.

2.1. Verzoekster dient op 18 oktober 1996 een
aanvraag in tot registratie in het register der niet-on-
afhankelijke verzekeringstussenpersonen bij de Contro-
ledienst voor de Verzekeringen.

2.2. Bij brief van 13 november 1996 vraagt de
Controledienst voor de Verzekeringen een aantal ontbre-
kende documenten te doen geworden. Het betreft in het
bijzonder een voor eensluidend verklaard afschrift van
einddiploma's of een bewijs van gespecialiseerde cursus.

Met een brief van 18 december 1996 stuurt verzoekster de volgende documenten naar de Controledienst voor de Verzekeringen :

- verzekeringsattest beroepsaansprakelijkheid door Sobegas dossier 12544;
- borgstellingscontract nr. Bor. 7521 van Sobegas;
- copie van het beroepsattest afgeleverd door AXA;
- verklaring garantie conformiteit verzekeringsproducten van buitenlandse ondernemingen.

2.3. In een nota van 8 januari 1997 (A/97/9) aan de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen, stelt de administratie van die dienst het volgende :

"Betreft : Toelatingsdossier van de verzekerings-tussenpersoon ROEGIEST CAROLINE (dossiernummer : 10433)

1. Inleiding

In het kader van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen dienen de verzekeringstussenpersonen een dossier samen te stellen en over te maken aan de Controledienst voor de Verzekeringen, teneinde een inschrijving te kunnen bekomen in het register van de verzekeringstussenpersonen.

Artikel 10 van hogervernoemde wet bepaalt de vereisten waaraan moet voldaan worden om ingeschreven te worden in het register der verzekeringstussenpersonen.

2. Dossiernr 10433 : ROEGIEST Caroline

Artikel 10.1° van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat een natuurlijk persoon die zich wenst te laten registreren over de vereiste beroepskennis moet beschikken.

Artikel 11, § 1 van de wet van 27 maart 1995 bepaalt dat de vereiste beroepskennis bedoeld in artikel 10, 1° bestaat uit een theoretische kennis en een praktische ervaring in verzekeringen.

Het bewijs van theoretische kennis wordt geleverd door één van de door de Koning opgesomde diploma's van hoger onderwijs of door een diploma van hoger middelbaar onderwijs in combinatie met een gespecialiseerde cursus in verzekeringen.

Op 21 oktober 1996 ontvingen wij een aanvraag tot registratie als niet-onafhankelijk tussenpersoon van mevrouw ROEGIEST Caroline.

Bij schrijven van 13 november 1996 werd aan mevrouw ROEGIEST gevraagd een bewijs te leveren van die

vereiste beroepskennis aan de hand van een voor éénsluidend verklaard afschrift van haar einddiploma's of een bewijs van een gespecialiseerde cursus. Op 23 december 1996 ontvingen wij van mevrouw ROEGIEST enkel een beroepsattest afgeleverd door de maatschappij AXA (copie in bijlage) waaruit een praktische ervaring blijkt sedert 1 juli 1974.

Aangezien het dossier van mevrouw ROEGIEST de Controledienst voor de Verzekeringen slechts bereikte op 21 oktober 1996 kan zij niet genieten van de overgangsbepalingen van artikel 17 of 18 van de wet van 27 maart 1995. Deze overgangsbepalingen waarbij bepaald wordt dat het bewijs van de vereiste beroepskennis geleverd wordt door het feit dat de activiteit van verzekeringstussenpersoon reeds gedurende een bepaalde periode (minimum 1 jaar op 1/1/96) werd uitgeoefend, konden enkel ingeroepen worden voor de personen die voor 1 juli 1996 een dossier indienden.

3. Voorstel van de administratie.

Mevrouw ROEGIEST Caroline voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 17, § 1 en kan bijgevolg niet genieten van een voorlopige toelating. Tevens beschikt zij niet over een door de Koning opgesomd diploma van hoger onderwijs of een diploma van hoger secundair onderwijs aangevuld door een gespecialiseerde cursus (artikel 11, § 3, 2°). Bijgevolg stelt de administratie voor de inschrijving van mevrouw ROEGIEST Caroline in het register van de verzekeringstussenpersonen te weigeren wegens het ontbreken van het bewijs van de door de wet vereiste beroepskennis (artikel 10, 1° van de wet)".

2.4. Met verwijzing naar bovenvermelde nota, beslist de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen op 20 januari 1997 met betrekking tot het inschrijvingsdossier van Carolina ROEGIEST, het volgende :

"Aangezien Mevr. C. ROEGIEST haar inschrijvingsaanvraag in het register van de niet-onafhankelijke tussenpersonen eerst op 21 oktober 1996 indiende, is de Raad van oordeel dat zij niet kan genieten van de overgangsbepalingen van de artikelen 17 en 18 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen.

Bovendien is zij geen houdster van één van de door de Koning opgesomde diploma's van hoger onderwijs noch van een diploma van hoger secundair onderwijs en heeft zij niet de door de Dienst erkende gespecialiseerde cursussen in verzekeringen gevolgd overeenkomstig artikel 11, § 3, 2° van de voormelde wet van 27 maart 1995.

Bijgevolg is de Raad van oordeel dat Mevr. ROEGIEST niet over de bij artikel 10, 1° van de

wet van 4 maart 1995 gestelde eisen inzake beroepskennis beschikt en weigert hij haar in te schrijven in het register van de tussenpersonen".

2.5. Bij aangetekende brief van 5 februari 1997 deelt de Controledienst voor de Verzekeringen het volgende mee aan verzoekster :

"Geachte Mevrouw,

Ik kan U hierbij meedelen dat de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen, in zijn zitting dd. 20 januari 1997, uw aanvraag tot registratie in het register der verzekeringstussenpersonen door onze dienst bijgehouden, geweigerd heeft en dit om volgende redenen :

1. U kan niet genieten van de overgangsbepalingen voorzien in artikel 17, § 1 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen. Hierin wordt bepaald dat de verzekeringstussenpersonen die bij de inwerkingtreding van de wet reeds een jaar voltijds of drie jaar deeltijds de werkzaamheid van verzekeringstussenpersonen uitoefenen een voorlopige toelating krijgen om die werkzaamheid verder uit te oefenen.

Om de voorlopige toelating te behouden dienden de verzekeringstussenpersonen binnen zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van de wet hetzij voor 1 juli 1996 bij de Controledienst voor de Verzekeringen een aanvraag in te dienen.

Aangezien uw aanvraag tot registratie de Controledienst voor de Verzekeringen slechts bereikte op 21 oktober 1996 kan U niet genieten van deze overgangsbepalingen.

2. Bijgevolg dient U overeenkomstig artikel 10, 1° van dezelfde wet te bewijzen dat U de vereiste beroepskennis bezit.

In toepassing van artikel 11, § 3 wordt dit bewijs geleverd door één van de in het K.B. van 25 maart 1996 tot uitvoering van de artikelen 9, 10, 2°, 4° en 6°, en artikel 11, § 3, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen, opgesomde diploma's of door het diploma van hoger middelbaar onderwijs in combinatie met een erkende gespecialiseerde cursus in verzekeringen.

Uit uw dossier blijkt niet dat U beschikt over een door de Koning opgesomd diploma van hoger onderwijs of een diploma van hoger middelbaar onderwijs aangevuld met een gespecialiseerde cursus in verzekeringen.

Om deze redenen heeft de Raad van de Controledienst voor de Verzekeringen geoordeeld dat U niet voldoet aan de vereiste inzake beroepskennis zoals opgelegd door artikel 10, 1° van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen".

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat de verwerende partijen in de bijzonder nota betogen dat de vier "stellingen" in het verzoekschrift moeilijk te beschouwen zijn als middelen in rechte, of zelfs als summier geformuleerde rechtsmiddelen, zodat het beroep niet ontvankelijk is;

3.1.2. Overwegende dat zoals hierna zal blijken, verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.2.1. Overwegende dat de verwerende partijen opwerpen dat de Raad van State niet bevoegd is om een registratie toe te kennen of aan de Controledienst voor de Verzekeringen bevel te geven over te gaan tot registratie; dat aangezien het verzoekschrift werd ingesteld "om uiteindelijk een registratie te bekomen", het beroep niet ontvankelijk is;

3.2.2.1. Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift uitdrukkelijk stelt "in beroep" te gaan tegen de beslissing van de Controledienst voor de Verzekeringen "om uiteindelijk een registratie te bekomen"; dat uit die bewoordingen evenwel niet kan worden afgeleid dat verzoekster de Raad van State enkel zou verzoeken haar in te schrijven in het register van de onafhankelijke verzekeringstussenpersonen; dat voor zover verzoekster beroep aantekent tegen de bestreden beslissing, het beroep als annulatieberoep moet worden beschouwd en de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.2.2.2. Overwegende, evenwel, dat voorzover de vordering van verzoekster er tevens zou toe strekken dat de Raad van State haar als onafhankelijk verzekerings-tussenpersoon zou inschrijven of zou bevelen haar in te schrijven, die vordering als onontvankelijk moet worden afgewezen daar de Raad van State de bestreden beslissing enkel kan vernietigen;

3.3.1. Overwegende dat de verwerende partijen ook nog van oordeel zijn dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is aangezien niet wordt aangegeven welke de bestreden beslissing is;

3.3.2. Overwegende dat zowel in de begeleidende brief bij het verzoekschrift als in het verzoekschrift zelf melding wordt gemaakt van de brief van 5 februari 1997 van de Controledienst voor de Verzekeringen waarin de bestreden beslissing wordt medegedeeld en dat die brief bovendien bij het verzoekschrift is gevoegd; dat uit de nota van de verwerende partijen ook genoegzaam blijkt dat zij weten welke beslissing verzoekster aanvecht; dat de exceptie moet worden verworpen;

4. Over de gegrondheid van het beroep.

4.1.1. Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij de aanvraagtermijn bepaald bij artikel 17 van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen niet kon nakomen ingevolge de verwarring en droefheid wegens het overlijden van haar inwonende zuster;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partijen stellen dat het overlijden van de inwonende zus van verzoekster niet kan beschouwd worden als een geval van overmacht, zodat zij zich niet kan beroepen op de

overgangsbepaling van artikel 17 van de wet van 27 maart 1995;

4.1.3. Overwegende dat artikel 17, § 1, van de wet van 27 maart 1995 luidt als volgt :

"De verzekeringstussenpersonen die bij de inwerkingtreding van deze wet reeds een jaar voltijds of drie jaar deeltijds de werkzaamheid van verzekeringstussenpersoon uitoefenen, krijgen een voorlopige toelating om die werkzaamheden verder uit te oefenen. In voorkomend geval krijgen de als verantwoordelijke voor de distributie aangewezen personen een voorlopige toelating om hun werkzaamheden verder uit te oefenen indien zij die bij de inwerkingtreding van deze wet reeds een jaar voltijds of twee jaar deeltijds uitoefenen.

Om de voorlopige toelating te behouden, moeten de verzekeringstussenpersonen, binnen zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, bij de Controledienst voor de Verzekeringen een aanvraag indienen waaraan, in voorkomend geval, de naamlijst wordt toegevoegd van de als verantwoordelijke voor de distributie aangewezen personen.

De aanvraag moet vergezeld gaan van de nodige bewijsstukken waaruit blijkt dat de tussenpersonen voldoen aan de in artikel 10, 2°, 3°, 4° en 5°, gestelde vereisten. De voorlopige toelating vervalt van rechtswege wanneer dat bewijs niet wordt geleverd.

Het behoud van de voorlopige toelating is eveneens onderworpen aan de betaling van het bij artikel 10, 6°, bepaalde jaarlijks inschrijvingsrecht. Bij gebreke van betaling van dit recht binnen de door de Controledienst voor de Verzekeringen toegestane termijn, vervalt de voorlopige toelating van rechtswege.

De tussenpersonen die een voorlopige toelating hebben, kunnen overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 bij de Controledienst voor de Verzekeringen een aanvraag indienen tot definitieve inschrijving in het register, zodra zij de nodige documenten voorleggen die aantonen dat zij ook voldoen aan de in artikel 10, 1°, gestelde kennisvereiste, alsook een verklaring dat de verantwoordelijken voor de distributie ook aan die kennisvereiste voldoen en dat de andere personen bedoeld in artikel 3, tweede lid, de vereiste basisopleiding hebben gekregen";

dat die bepaling een gevolg is van een amendement waarbij ter verantwoording werd gesteld dat het "niet de bedoeling (is) dat voor het van kracht worden van de wet

nog zeer veel personen via de overgangsregeling in het beroep (deels fictief) zouden treden zonder dat ze aan de elementaire kennisvoorwaarden voldoen" (Parl. St., Kamer, nr. 390/4, p. 4-6); dat daaruit blijkt dat voornoemde overgangsbepaling strikt dient te worden geïnterpreteerd; dat dit overigens ook blijkt uit de bewoordingen "moeten ... binnen zes maanden ...", "de aanvraag moet vergezeld gaan van de nodige bewijsstukken" en "de voorlopige toelating vervalt van rechtswege ..."; dat verzoekster niet aantoont dat het overlijden van haar zus op 11 mei 1996 haar in de absolute onmogelijkheid heeft gebracht om vóór 1 juli 1996 haar aanvraag tot registratie in te dienen; dat het eerste middel niet gegrond is;

4.2.1. Overwegende dat in het verzoekschrift verzoekster nog aanvoert dat de Controledienst voor de Verzekeringen ten onrechte geen rekening heeft gehouden met haar ervaring in de verzekeringsbranche sedert 1974; dat gelet op deze jarenlange ervaring verzoekster het nu "absurd" acht de verplichting op te leggen om een gespecialiseerde cursus inzake verzekeringen te volgen; dat zij er nog aan toevoegt dat haar cliënten nooit ernstige klachten hebben geformuleerd en dat het beroepsinkomen ieder jaar correct werd aangegeven aan het Ministerie van Financiën.

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partijen betogen dat het attest van de n.v. AXA Belgium bezwaarlijk kan worden beschouwd als een bewijs van ervaring in de verzekeringsbranche en dat rekening houdend met de beperkte omzet van verzoekster in 1995 en in 1996 haar ervaring niet van dien aard is dat zij kon worden ontheven van de verplichting opgelegd bij artikel 10 van de wet van 27 maart 1995; dat zij er tenslotte op wijzen dat verzoekster niet beschikt over een van de diploma's opgesomd in het koninklijk besluit van 25 maart 1996;

4.2.3. Overwegende dat uit de bespreking onder het eerste middel blijkt dat verzoekster zich niet kan beroepen op het behoud van de voorlopige toelating; dat opdat men kan ingeschreven worden in het register van de verzekeringstussenpersonen, artikel 10 van de wet van 27 maart 1995, onder meer in volgende voorwaarde voorziet :

"1° De vereiste beroepskennis bezitten,
2° (...)" ;

dat paragraaf 3 van artikel 11 van dezelfde wet omtrent die vereiste beroepskennis het volgende bepaalt :

"§ 3. Het bewijs van de vereiste beroepskennis wordt geleverd door :

1° de houders van een van de door de Koning opgesomde diploma's van hoger onderwijs, die een praktische ervaring hebben opgedaan waarvan de duur door de Koning wordt bepaald doch die niet langer mag zijn dan twee jaar.

2° de houders van een diploma van hoger middelbaar onderwijs, die een gespecialiseerde cursus in verzekeringen georganiseerd door of krachtens een decreet van een gemeenschapsregering, een representatieve beroepsorganisatie, een verzekeringsonderneming of een tussenpersoon, met inbegrip van de kredietinstellingen, met vrucht gevolgd hebben. Deze gespecialiseerde cursus dient erkend te worden door de Controledienst voor de Verzekeringen. Betrokkene dient ook een praktische ervaring aan te tonen waarvan de duur door de Koning wordt bepaald doch die niet langer mag zijn dan twee jaar.

Voor de personen die geen inschrijving in het register van de onafhankelijke tussenpersonen aanvragen, wordt de duurtijd van die praktische ervaring verminderd tot de helft.

De verzekeringsondernemingen, de beroepsorganisaties en de tussenpersonen, met inbegrip van de kredietinstellingen, delen aan de Controledienst voor de Verzekeringen de structuur en de inhoud van hun opleidingsprogramma mee. De Controledienst voor de Verzekeringen controleert of het opleidingsprogramma aan de in dit artikel gestelde eisen voldoet en of de geslaagde deelnemers met goed gevolg het programma hebben afgewerkt. Zo nodig kan de Controledienst voor de Verzekeringen de erkenning intrekken";

dat het koninklijk besluit van 25 maart 1995 tot uitvoering van de artikelen 9, 10, 2°, 4° en 6° en 11, § 3 van de wet van 27 maart 1995 desbetreffend in hoofdstuk IX het volgende bepaalt :

"Art. 25. De diploma's van hoger onderwijs bedoeld in artikel 11, § 3, 1° van de wet zijn de volgende :

- 1° de universitaire diploma's en de diploma's van hoger onderwijs buiten de universiteit, bekomen na het doorlopen van minstens vier studiejaar;
- 2° de diploma's van hoger onderwijs buiten de universiteit, andere dan deze bedoeld in 1°, en waarbij het gevolgde lessenprogramma minstens 275 uren technische kennis inzake verzekeringen en 75 uren inzake bedrijfsbeheer, of een equivalent percentage van de studiebelasting, bevat.

Art. 26. § 1. De duur van de praktische ervaring bedoeld in artikel 11, § 3, 1° en 2° van de wet wordt vastgesteld op twee jaar.

§ 2. In afwijking van § 1 wordt de duur van de praktische ervaring herleid tot één jaar :

- 1° voor de houders van een diploma bedoeld in artikel 25, 1° van dit besluit, indien het gevolgde lessenprogramma minstens 120 uren technische kennis inzake verzekeringen en 30 uren inzake bedrijfsbeheer, of een equivalent percentage van de studiebelasting bevat;
- 2° voor de houders van een diploma bedoeld in artikel 25, 2 van dit besluit;
- 3° voor de personen die met vrucht een door de Controledienst voor de Verzekeringen erkende gespecialiseerde cursus in verzekeringen hebben gevolgd.

Art. 27. Het bewijs van de vereiste beroepskennis kan eveneens worden geleverd door het voorleggen van een diploma afgeleverd door een buitenlandse instelling en door de Controledienst als gelijkwaardig beschouwd met de in artikel 25 van dit besluit bedoelde diploma's zonder afbreuk te doen aan de Europese regelgeving in deze materie.

De houders van een dergelijk diploma dienen ook aan de in artikel 26 van dit besluit gestelde vereisten van praktische ervaring te voldoen";

dat uit geen enkel stuk van het administratief dossier, noch uit enig ander stuk, blijkt dat verzoekster over een van bovenvermelde diploma's beschikt; dat op grond van deze vaststelling alleen al, de Controledienst voor

de Verzekeringen niet anders kon dan de registratieaanvraag van verzoekster te weigeren; dat het feit dat verzoekster reeds sedert 1974 actief is in de verzekeringsbranche, dat haar cliënten geen ernstige klachten hebben geformuleerd en dat zij haar beroepsinkomsten correct aangeeft, de wettelijk gestelde voorwaarden inzake beroepskennis niet vermogen te vervangen; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWICK.

J. BORRET.